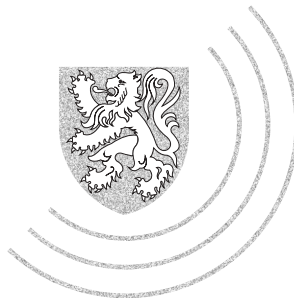

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

20 december 2002

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Veerle Declercq en de heren Jacques Laverge, Chokri Mahassine,
André-Emiel Bogaert en Jan Laurys –**

**betreffende de evaluatie van de tewerkstelling binnen de
sociale-tewerkstellingsprojecten en de meerwaardeneconomie**

AMENDEMENTEN

Zie :

1357 (2002-2003)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

AMENDEMENT Nr. 1

**voorgesteld door mevrouw Veerle Declercq
en de heren Guy Sols, Chokri Mahassine,
André-Emiel Bogaert en Jan Laurys**

Aan de eerste streep een 5° toevoegen, dat luidt als volgt :

“5° de sociale-tewerkstellingsprojecten en de meerwaardeneconomie ook op Europees niveau gesteund dienen te worden ;”.

AMENDEMENT Nr. 2

**voorgesteld door mevrouw Veerle Declercq
en de heren Guy Sols, Chokri Mahassine,
André-Emiel Bogaert en Jan Laurys**

Aan de tweede streep een 4° en een 5° toevoegen, die luiden als volgt :

“4° de weerslag van het Europees mededingingsbeleid op de tewerkstellingsprojecten en tewerkstellingsmaatregelen wordt onderzocht, en er bij de Europese Commissie wordt aangedrongen op erkenning en respect voor de sociale economie ;

5° er bij de Europese Commissie wordt op aangedrongen de Belgische staatsstructuren te respecteren en tewerkstellingsmaatregelen op Vlaams niveau en op federaal niveau gelijk te behandelen.”.

VERANTWOORDING

De arbeidsmarkt is een bijzondere markt. Een onverkorte toepassing van de vrijmarktlogica op de arbeidsmarkt zou leiden tot de uitsluiting van zwakke werkzoekenden. Het is dan ook maatschappelijk noodzakelijk in tewerkstellingsmaatregelen en stimuli te voorzien ter bevordering van duurzame tewerkstelling en evenredige participatie van kansengroepen.

Ook op Europees niveau wordt de noodzaak van een sterk werkgelegenheidsbeleid erkend. Op de buitengewone Europese Raad van Lissabon in maart 2000 werd de zeer ambitieuze doelstelling gesteld van volledige en volwaardige tewerkstelling in Europa. Via het Luxemburgproces moeten de lidstaten en regio's jaarlijks actieplannen opmaken voor de verbetering van de tewerkstelling. Deze actieplannen omvatten combinaties van activerings-, opleidings- en begeleidingsmaatregelen, zowel naar werkzoekenden als

werknemers. De Europese Commissie vraagt dat via het Luxemburgproces rekening gehouden wordt met de regionale “specificiteit”.

In dat opzicht is het dan ook verwonderlijk dat op 6 november 2002 een tewerkstellingsverordening van diezelfde Europese Commissie werd goedgekeurd, waarin de zuivere vrijmarktlogica quasi onverkort op de arbeidsmarkt wordt toegepast. Deze tewerkstellingsverordening voorziet in een vrijstelling van aanmelding van overheidssteun in het kader van tewerkstellingsmaatregelen, maar legt zéér rigide definities op van risicogroepen. De mogelijkheid tot financiële interventie om risicogroepen aan te werven wordt beperkt tot loontussenkomst voor een maximumperiode van 1 jaar, waardoor nieuwe initiatieven in de Vlaamse sociale economie in het gedrang dreigen te komen.

Daarenboven geeft de Commissie in haar eigen interpretatie van de verordening te kennen dat alleen federale tewerkstellingsmaatregelen in aanmerking zouden kunnen komen voor vrijstelling van aanmeldingsplicht. Dit kan op termijn negatieve gevolgen hebben voor het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid in het algemeen en de integratie van kansengroepen op de arbeidsmarkt in het bijzonder. Bovendien kan het Vlaams Parlement niet aanvaarden dat in het kader van het Europese mededingingsbeleid, de werkgelegenheidsmaatregelen van de Vlaamse overheid strenger zouden worden beoordeeld dan de maatregelen van de federale overheid. Er anders over oordelen zou een inmenging zijn in de interne rechtsorde van een Lidstaat en neerkomen op een discriminatie tussen de Lidstaten, ten nadele van die welke gekozen hebben voor een grondwettelijke decentralisatie en a fortiori federalisering van hun staatsstructuren.